

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDEK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 25. novembra 2014*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Nesprávne posúdenie — Právo na účinnú súdnu ochranu — Návrh na náhradu škody“

Vo veci T-384/11,

Safa Nicu Sepahan Co., so sídlom v Ispahane (Irán), v zastúpení: A. Bahrami, advokát,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne A. Vitro a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, neskôr R. Liudvinaviciute-Cordeiro a I. Gurov, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je jednak návrh na čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 503/2011 z 23. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 136, s. 26), a nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2002 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 088, s.1), a jednak návrh na náhradu škody,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová (spravodajkyňa) a E. Buttigieg,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. marca 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Prejednávaná vec spadá do rámca reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť tlak na Iránsku islamskú republiku a prinútiť ju tak ukončiť činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia alebo vývoja nosičov jadrových zbraní (ďalej len „šírenie jadrových zbraní“).
- 2 Žalobkyňa je iránska akciová spoločnosť Safa Nicu Sepahan Co.
- 3 Rozhodnutím Rady 2011/299/SZBP z 23. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 136, s. 65), bolo meno subjektu označeného ako „Safa Nicu“ zaradené do zoznamu subjektov zúčastnených na šírení jadrových zbraní, ktorý sa nachádza v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39).
- 4 V dôsledku toho bolo vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 503/2011 z 23. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 136, s. 26), meno subjektu označeného ako „Safa Nicu“ zaradené do zoznamu, ktorý sa nachádza v prílohe VIII nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1).
- 5 V odôvodnení rozhodnutia 2011/299 a vykonávacieho nariadenia č. 503/2011 bol subjekt označovaný ako „Safa Nicu“ popísaný ako „[f]irma zameraná na spojové služby, ktorá dodávala vybavenie pre závod Fordow (Qom), ktorý sa stavia bez upovedomenia MAAE“.
- 6 Žalobkyňa po tom, čo ju na to upozornil jeden z jej obchodných partnerov, požiadala listom zo 7. júna 2011 Radu Európskej únie, aby zmenila prílohu VIII nariadenia č. 961/2010 buď tak, že doplní a opraví zaradenie subjektu označeného ako „Safa Nicu“ do predmetných zoznamov, alebo ho z nich vyškrtne. V tomto ohľade uviedla, že buď sa dané zaradenie do zoznamu týkalo iného subjektu než je samotná žalobkyňa, alebo sa Rada dopustila chyby, keď zaradila jej meno do zoznamu, ktorý sa nachádza v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010.
- 7 Keďže žalobkyňa nedostala odpoveď na svoj list zo 7. júna 2011, skontaktovala sa s Radou telefonicky a 23. júna 2011 jej znovu zaslala list.
- 8 Zaradenie subjektu označeného ako „Safa Nicu“ do zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a do zoznamu v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010 bolo potvrdené rozhodnutím Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 319, s. 71), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 319, s. 11).
- 9 V rozhodnutí 2011/783 a vo vykonávacom nariadení č. 1245/2011 bolo označenie „Safa Nicu“ nahradené označením „Safa Nicu, alias Safa ,Nicu Sepahan‘, ,Safanco Company‘, ,Safa Nicu Afghanistan Company‘, ,Safa Al-Noor Company‘ a ,Safa Nicu Ltd Company““. Rovnako ako informácie o totožnosti daného subjektu bolo uvedených päť adries v Iráne, v Spojených arabských emirátoch a v Afganistane.
- 10 Rada listom z 5. decembra 2011 informovala žalobkyňu o ponechaní jej mena na zoznamoch, ktoré sa nachádzajú v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010. Konštatovala, že pripomienky, ktoré žalobkyňa predložila 7. júna 2011, neodôvodňujú odstránenie reštriktívnych opatrení voči nej. Spresnila, že subjektom označeným ako „Safa Nicu“, ktorý bol zaradený do zoznamu, bola skutočne žalobkyňa, a to aj napriek neúplnému uvedeniu jej mena. Žalobkyňu takisto informovala o zmenách uvedených v bode 9 vyššie.

- 11 Vzhľadom na skutočnosť, že nariadenie č. 961/2010 bolo zrušené nariadením Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), Rada zaradila meno žalobkyne do prílohy IX tohto nariadenia. Odôvodnenie týkajúce sa žalobkyne je totožné s odôvodnením použitým vo vykonávacom nariadení č. 1245/2011.
- 12 Rada listom z 11. decembra 2012 informovala žalobkyňu o ponechaní jej mena na zoznamoch v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 a v prílohe toho listu ju informovala o tomto naposledy uvedenom nariadení.
- 13 Rozhodnutím Rady 2014/222/SZBP zo 16. apríla 2014, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 119, s. 65), bolo meno žalobkyne vyškrtnuté zo zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413. Vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 397/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 119, s. 1), bolo v dôsledku toho jej meno vyškrtnuté zo zoznamu v prílohe IX nariadenia č. 267/2012.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 14 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 22. júla 2011 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 15 Podaním zapísaným do registra kancelárie Všeobecného súdu 31. januára 2013 upravila žalobkyňa svoje žalobné návrhy v nadväznosti na prijatie nariadenia č. 267/2012.
- 16 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené, sudkyňa spravodajkyňa bola pridelená k prvej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.
- 17 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 64 rokovacieho poriadku Všeobecný súd požiadal listom zo 16. januára 2014 účastníkov konania, aby písomne odpovedali na niektoré otázky. Účastníci konania predložili svoje odpovede 31. januára 2014.
- 18 Dňa 4. februára 2014 boli účastníci konania vyzvaní k tomu, aby predložili svoje pripomienky k odpovediam protistrany na otázky položené 16. januára 2014. Účastníci konania predložili svoje pripomienky 20. februára 2014. Pripomienky žalobkyne obsahovali v prílohe dodatočné dokumenty na preukázanie ujmy, ktorá jej údajne vznikla.
- 19 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na písomné a ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 4. marca 2014.
- 20 Žalobkyňa po čiastočnom späťvzati svojich žalobných návrhov v replike a vo svojej odpovedi na otázky Všeobecného súdu, ktorú poskytla 31. januára 2014, a po tom, čo ich po prijatí nariadenia č. 267/2012 upravila, navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil bod 19 časti I písm. B prílohy I vykonávacieho nariadenia č. 503/2011 a bod 61 časti I písm. B prílohy IX nariadenia č. 267/2012 v časti, v ktorej sa týkajú žalobkyne a jej pridružených spoločností,
 - zaviazal Radu, aby žalobkyňi zaplatila náhradu škody vo výške 7 662 737,40 eura spolu s úrokmi so sadzbou 5 % ročne od 1. januára 2013,
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.

- 21 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. O návrhu na zrušenie zaradenia mena žalobkyne do predmetných zoznamov

- 22 Vo svojich písomnostiach žalobkyňa uviedla tri žalobné dôvody na podporu svojho návrhu na zrušenie, z ktorých prvý je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, druhý na nesprávnom posúdení, ako aj na „zneužití právomoci“, a tretí na porušení práva na obhajobu a jej práva na účinnú súdnu ochranu.
- 23 Treba však konštatovať, že sa žalobkyňa v rámci prvého žalobného dôvodu obmedzila na tvrdenie, že napadnuté akty neobsahovali dostatočne presné skutočnosti, ktoré by umožňovali vyvodiť záver, že subjektom označeným ako „Safa Nicu“, ktorý bol zaradený do zoznamu, bola skutočne ona.
- 24 Ako však vyplýva z odpovede žalobkyne na otázky Všeobecného súdu, ktorú poskytla 31. januára 2014, vzhľadom na vysvetlenia, ktoré Rada poskytla vo svojich písomnostiach a následne vo svojom liste z 5. decembra 2011 a v nadväznosti na zmenu uskutočnenú vykonávacím nariadením č. 1245/2011, už nespochybňuje skutočnosť, že dotknuté zaradenie sa vzťahovalo na ňu.
- 25 Za týchto okolností netreba preskúmať prvý žalobný dôvod.
- 26 Vo svojom druhom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, ako aj „zneužitia právomoci“ tým, že voči nej prijala reštriktívne opatrenia.
- 27 Žalobkyňa spresňuje, že nie je spoločnosťou zameranou na spojové služby a nezúčastňovala sa na dodávke vybavenia pre závod Fordow (Qom). V tejto súvislosti dodáva, že Rada nepredložila nijaký dôkaz o dodávke vybavenia pre tento závod.
- 28 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že podľa informácií, ktoré neoficiálne získala, jej meno bolo zaradené do zoznamu subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia na základe nesprávnych informácií, ktoré poskytol jeden jej európsky konkurent, aby jej zabránil zúčastniť sa na dôležitých verejných obstarávaníach.
- 29 Rada odpovedá, že dôvod založený na tom, že žalobkyňa poskytla vybavenie pre závod Fordow (Qom), je platný. Ďalej zastáva názor, že tvrdenie, podľa ktorého zaradenie mena žalobkyne na predmetné zoznamy sa zakladá na nesprávnych informáciách poskytnutých jedným z európskych konkurentov, je nesprávne a nie je podložené.
- 30 Pokiaľ ide po prvé o výhradu založenú na „zneužití právomoci“, je potrebné pripomenúť, že akt obsahuje vady spočívajúce v zneužití právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov ukáže, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele, alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (pozri rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, Zb., EU:T:2009:401, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 31 V prejednávanej veci žalobkyňa nijako nepodložila svoje tvrdenie, že jej meno bolo zaradené do zoznamu subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia na základe nesprávnych informácií, ktoré poskytol jeden európsky konkurent, keďže nepredkladá nijaký nepriamy dôkaz alebo

argumentáciu na jeho podporu, ani nespresňuje, aký bol iný skutočný cieľ, ktorý sledovala Rada tým, že prijala napadnuté akty, než je ten, že chcela zabrániť šíreniu jadrových zbraní a jeho financovaniu. Výhrada založená na zneužití právomoci nesplňuje požiadavky podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, keďže nie je dostatočne jasná a presná, aby Rade umožnila pripraviť svoju obhajobu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o návrhu na zrušenie, prípadne aj bez ďalších podporných informácií. Musí byť teda vyhlásená za neprípustnú.

- 32 Pokiaľ ide po druhé o výhradu založenú na nesprávnom posúdení, Súdny dvor pri preskúmaní reštriktívnych opatrení pripomenul, že súdy Európskej únie majú v súlade s právomocami, ktoré sú im zverené podľa Zmluvy FEÚ, zabezpečiť úplné preskúmanie zákonnosti všetkých aktov Únie vzhľadom na základné práva, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť právneho poriadku Únie (pozri rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, Zb., EU:C:2013:775, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 33 Medzi tieto základné práva patrí najmä právo na účinnú súdnu ochranu (pozri rozsudok Rada/Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 34 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyžaduje najmä, aby súd Únie zabezpečil, že predmetný akt, ktorý má individuálny dosah pre dotknutú osobu alebo subjekt, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. Je preto potrebné overiť skutočnosti uvádzané v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetný akt opiera tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto aktu, podložené (pozri v tomto zmysle rozsudok Rada/Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 64 a citovanú judikatúru).
- 35 Súdu Únie teda prináleží v rámci tohto preskúmania prípadne vyzvať príslušný orgán Únie, aby predložil informácie a dôkazy, či už dôverné alebo nie, ktoré sú relevantné pre toto preskúmanie (pozri rozsudok Rada/Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 65 a citovanú judikatúru).
- 36 Je totiž úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal opodstatnenosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť dôkazy o opaku svedčiace o neexistencii ich dôvodnosti (pozri rozsudok Rada/Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 66 a citovanú judikatúru).
- 37 V prejednávanej veci Rada v odpovedi na žiadosť Všeobecného súdu uviedla, že jediným dôkazom, ktorý má k dispozícii, a ktorý sa týka prijatia a zachovania reštriktívnych opatrení voči žalobkyni, je návrh na zaradenie podaný členským štátom. Spresnila, že informácie obsiahnuté v tomto návrhu boli prevzaté do odôvodnenia napadnutých aktov.
- 38 Za týchto okolností treba vyvodiť záver, že aj keď žalobkyňa na Všeobecnom súde spochybňovala, že je spoločnosťou zameranou na spojové služby, ktorá dodávala vybavenie pre závod Fordow (Qom), Rada nepreukázala dôvodnosť tohto tvrdenia, ktoré predstavuje jediný dôvod použitý proti žalobkyni.
- 39 Preto je potrebné druhému žalobnému dôvodu vyhovieť.
- 40 V dôsledku toho treba zrušiť zaradenie mena žalobkyne do bodu 19 časti I písm. B prílohy I vykonávacieho nariadenia č. 503/2011 a do bodu 61 časti I písm. B prílohy IX nariadenia č. 267/2012 bez toho, aby bolo potrebné preskúmať tretí žalobný dôvod.

2. O návrhu na zrušenie zaradenia mena „pridruženej spoločnosti“ žalobkyne do predmetných zoznamov

- 41 Žalobkyňa tvrdí, že odôvodnenie zaradenia subjektu označeného ako „Safa Nicu“ do predmetných zoznamov, ktoré bolo zmenené a doplnené vykonávacím nariadením č. 1245/2011, a následne prebraté do nariadenia č. 267/2012, sa okrem nej samotnej týka viacerých jej „pridružených spoločností“. V replike preto požadovala zrušenie zaradenia mena uvedených spoločností do daných zoznamov.
- 42 Rada vysvetľuje, že zmeny informácií o totožnosti týkajúce sa žalobkyne, ktoré boli zavedené vykonávacím nariadením č. 1245/2011, nevedli k zahrnutiu „pridružených spoločností“ medzi subjekty, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia. Pri zmene uvedených informácií sa obmedzila len na doplnenie viacerých názvov a adries používaných žalobkyňou, ktorá zostala jediným dotknutým subjektom.
- 43 V tomto ohľade, aj keď znenie zaradenia subjektu označovaného ako „Safa Nicu“ do predmetných zoznamov, ktoré bolo zavedené vykonávacím nariadením č. 1245/2011 a následne prebraté do prílohy IX nariadenia č. 267/2012, mohlo vyvolať u žalobkyne určitý stupeň neistoty, podporuje vysvetlenie poskytnuté Radou. Iné mená než „Safa Nicu“ sú v dvoch vyššie spomenutých aktoch totiž uvedené na označenie iného názvu žalobkyne, a nie na označenie iných osôb než je táto žalobkyňa. Poskytnuté odôvodnenie je tiež formulované v jednotnom čísle, čo *a priori* znamená, že sa týka len jedného subjektu.
- 44 Vzhľadom na vysvetlenia, ktoré poskytla Rada, treba preto vyvodiť záver, že zaradenie subjektu označeného ako „Safa Nicu“ do predmetných zoznamov sa týka len žalobkyne, čo znamená, že návrh na zrušenie zaradenia mena jej „pridružených spoločností“ sa musí zamietnuť ako neprípustný.

3. O návrhu na náhradu škody

- 45 Žalobkyňa tvrdí, že prijatie reštriktívnych opatrení voči nej, jej spôsobilo majetkovú, ako aj nemajetkovú ujmu, ktorých náhradu požaduje.
- 46 Rada spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 47 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZEÚ za protiprávne konanie jej orgánov podlieha splneniu viacerých podmienok, konkrétne nezákonnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie skutočnej škody a príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou škodou (pozri rozsudok z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, Zb., EU:C:2008:476, bod 106 a citovanú judikatúru; rozsudok z 11. júla 2007, Schneider Electric/Komisia, T-351/03, Zb., EU:T:2007:212, bod 113).
- 48 Kumulatívny charakter týchto troch podmienok vzniku zodpovednosti znamená, že ak jedna z nich nie je splnená, musí byť žaloba o náhradu škody ako celok zamietnutá bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (rozsudok z 8. mája 2003, T. Port/Komisia, C-122/01 P, Zb., EU:C:2003:259, bod 30; rozsudok Schneider Electric/Komisia, EU:T:2007:212, bod 120).

O protiprávnosti konania vytýkaného Rade

- 49 Z bodov 26 až 40 vyššie vyplýva, že napadnuté akty sú protiprávne, keďže Rada nepreukázala, že žalobkyňa splnila aspoň jedno z kritérií stanovených v nariadení č. 961/2010 a v nariadení č. 267/2012 na prijatie reštriktívnych opatrení.
- 50 Podľa ustálenej judikatúry však konštatovanie protiprávnosti právneho aktu nepostačuje na prijatie záveru o splnení podmienky vzniku zodpovednosti Únie z dôvodu protiprávnosti konania vytýkaného inštitúciám, akokoľvek je existencia tejto protiprávnosti sama osebe poľutovaniahodná. Aby bolo možné

uznať, že podmienka vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie týkajúca sa protiprávnosti konania vytykáneho inštitúciám bola splnená, judikatúra vyžaduje preukázanie dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. novembra 2011, Sison/Rada, T-341/07, Zb., EU:T:2011:687, body 31 a 33 a citovanú judikatúru).

- 51 Cieľom tejto požiadavky je bez ohľadu na povahu dotknutého protiprávneho aktu zabrániť tomu, aby hrozba povinnosti nahradiť škodu, ktorú údajne utrpeli dotknuté osoby, neobmedzovala schopnosť príslušnej inštitúcie vykonávať v plnom rozsahu a vo všeobecnom záujme svoje právomoci, a to tak v legislatívnej oblasti alebo v oblasti zahrnujúcej rozhodnutia hospodárskej politiky, ako aj vo sfére administratívnych právomocí tejto inštitúcie, a to bez toho, aby jednotlivci museli znášať dôsledky závažných a neospravedlniteľných porušení povinností (pozri rozsudok Sison/Rada, EU:T:2011:687, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 52 Rozhodujúcim kritériom, ktoré umožňuje dospieť k záveru, že táto požiadavka je splnená, je kritérium zjavného a závažného porušenia hraníc voľnej úvahy príslušnou inštitúciou. Na určenie, či ide o takéto porušenie, je preto rozhodujúca miera voľnej úvahy, ktorou disponuje dotknutá inštitúcia. Z kritérií vymedzených v judikatúre tak vyplýva, že ak dotknutá inštitúcia disponuje len značne obmedzenou mierou voľnej úvahy, či dokonca voľnou úvahou vôbec nedisponuje, na preukázanie dostatočne závažného porušenia môže postačovať obyčajné porušenie práva (pozri rozsudok Sison/Rada, EU:T:2011:687, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 53 Z tejto judikatúry však nevyplýva nijaká automatická väzba medzi neexistenciou priestoru na voľnú úvahu dotknutej inštitúcie na jednej strane a posúdením pochybenia ako dostatočne závažného porušenia práva Únie na druhej strane. Hoci rozsah voľnej úvahy dotknutej inštitúcie predstavuje rozhodujúci prvok, nemožno ho považovať za výlučné kritérium. V tomto ohľade Súdny dvor opakovane pripomenul, že režim, ktorý vyvodil z článku 288 druhého odseku ES (teraz článok 340 druhý odsek ZEÚ) okrem iného zohľadňuje najmä komplexnosť situácií, ktoré sa majú vyriešiť, a ťažkosti pri uplatňovaní a výklade textov (pozri rozsudok Sison/Rada, EU:T:2011:687, body 36 a 37 a citovanú judikatúru).
- 54 Z toho vyplýva, že iba na základe zistenia pochybenia, ktorého by sa za podobných okolností nedopustil primerane prezieravý a starostlivý správny orgán, možno dospieť k záveru o vzniku zodpovednosti Únie (pozri rozsudok Sison/Rada, EU:T:2011:687, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 55 Súd Únie preto musí po tom, ako konštatuje, či dotknutá inštitúcia disponuje voľnou úvahou, vziať do úvahy komplexnosť situácie, ktorá sa má vyriešiť, ťažkosti pri uplatňovaní alebo výklade textov, stupeň jasnosti a presnosti porušenej normy, ako aj úmyselný alebo neospravedlniteľný charakter pochybenia, ku ktorému došlo. V každom prípade je porušenie práva Únie zjavne závažné, ak pretrvávalo napriek vydaniu rozsudku konštatujúceho vytykané nesplnenie si povinnosti alebo rozsudku v prejudiciálnom konaní, alebo napriek ustálenej judikatúre v danej oblasti, z ktorých vyplývala protiprávnosť predmetného konania (pozri rozsudok Sison/Rada, EU:T:2011:687, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 56 Po prvé v prejednávanej veci uloženie reštriktívnych opatrení, ktoré vyplývajú z prijatia napadnutých aktov, porušuje relevantné ustanovenia nariadenia č. 961/2010 a nariadenia č. 267/2012.
- 57 Hoci hlavným cieľom týchto aktov je poskytnúť Rade možnosť uložiť niektoré obmedzenia práv jednotlivcov, aby sa zabránilo šíreniu jadrových zbraní a jeho financovaniu, ustanovenia, ktoré taxatívne uvádzajú podmienky, za akých sú také obmedzenia prípustné, o ktoré ide vo veci samej, majú v podstate *a contrario* za cieľ chrániť individuálne záujmy dotknutých jednotlivcov tým, že obmedzujú prípady uplatnenia, rozsah a intenzitu obmedzujúcich opatrení, ktoré im môžu byť zákonne uložené (pozri analogicky rozsudok Sison/Rada, EU:T:2011:687, bod 51 a citovanú judikatúru).

- 58 Takéto ustanovenia tak zabezpečujú ochranu individuálnych záujmov osôb a subjektov, ktoré by mohli byť dotknuté, a preto musia byť považované za právne normy, ktorých cieľom je priznať práva jednotlivcom. Ak predmetné hmotnoprávne podmienky nie sú splnené, dotknutá osoba alebo subjekt má právo, aby voči nemu predmetné opatrenia neboli prijaté. Také právo nevyhnutne zahŕňa to, že osoba alebo subjekt, proti ktorému boli prijaté obmedzujúce opatrenia za podmienok, ktoré predmetné ustanovenia nestanovujú, môže požiadať o náhradu dôsledkov takýchto opatrení, ktoré mu spôsobili ujmu, ak sa preukáže, že boli uložené na základe dostatočne závažného porušenia hmotnoprávných noriem uplatňovaných Radou (pozri analogicky rozsudok Sison/Rada, EU:T:2011:687, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 59 Po druhé, pokiaľ ide o to, či Rada disponovala voľnou úvahou, z bodov 32 až 40 vyššie vyplýva, že protiprávnosť, ktorou sa vyznačujú napadnuté akty, súvisí so skutočnosťou, že Rada nemá k dispozícii informácie alebo dôkazy, ktoré by z právneho hľadiska dostatočne preukazovali dôvodnosť reštriktívnych opatrení voči žalobkyni a že ich preto nemôže na Všeobecnom súde predložiť.
- 60 Ako však vyplýva z judikatúry citovanej v bodoch 32 až 36 vyššie, povinnosť Rady preukázať dôvodnosť prijatých reštriktívnych opatrení, je podmienená dodržovaním základných práv dotknutých osôb a subjektov, a najmä ich právom na účinnú súdnu ochranu, čo znamená, že v tomto ohľade nedisponujú voľnou úvahou.
- 61 V prejednávanej veci sa tak Rade vytýka porušenie povinnosti, vo vzťahu ku ktorej nedisponuje voľnou úvahou.
- 62 Po tretie treba konštatovať, že pravidlo, podľa ktorého musí Rada preukázať dôvodnosť prijatých reštriktívnych opatrení, nepredstavuje osobitne zložitú situáciu a je jasné a presné, takže nevyvoláva problémy pri uplatňovaní a výklade.
- 63 Okrem toho treba uviesť, že predmetné pravidlo bolo zakotvené judikatúrou pred prijatím prvého z napadnutých aktov, ku ktorému došlo 23. mája 2011.
- 64 Pokiaľ ide o reštriktívne opatrenia voči Iránu, z bodu 37 rozsudku Bank Melli Irán/Rada, EU:T:2009:401 vyplýva, že súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým boli stanovené reštriktívne opatrenia, sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá. V bode 107 toho istého rozsudku Všeobecný súd z tohto konštatovania vyvodil povinnosť pre Radu uviesť v prípade pochybností dôkazy a informácie, na ktorých je založené jej posúdenie, aby ich mohol súd Únie preskúmať.
- 65 Rovnaké pravidlo bolo zakotvené v judikatúre vydanéj v súvisiacej oblasti týkajúcej sa reštriktívnych opatrení, ktoré sa vzťahujú na údajné teroristické činnosti. V bode 154 rozsudku z 12. decembra 2006, Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada (T-228/02, Zb., EU:T:2006:384), tak Všeobecný súd predovšetkým zastával názor, že súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým boli voči subjektu prijaté reštriktívne opatrenia, sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá.
- 66 Podobne podľa bodu 138 rozsudku z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada (T-256/07, Zb., EU:T:2008:461), súd Únie musí nielen preveriť vecnú správnosť predložených dôkazov, ich hodnovernosť a koherenciu, ale musí tiež preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú súhrn relevantných údajov, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré z nich boli odvodené.

- 67 Napokon v bodoch 54 a 55 rozsudku zo 4. decembra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada (T-284/08, Zb., EU:T:2008:550), Všeobecný súd zopakoval pravidlo uvedené v bode 66 vyššie. V bodoch 56 až 79 toho istého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že skutočnosti, ktoré uviedla Rada, neumožňovali overiť dôvodnosť napadnutého rozhodnutia a vyvodiť z toho, že žalobné dôvody založené na porušení dôkazného bremena a práva na účinnú súdnu ochranu boli dôvodné.
- 68 Vzhľadom na prechádzajúce treba zastávať názor, že primerane prezieravý a starostlivý správny orgán by za okolností prejednávanej veci bol v čase prijatia prvého napadnutého aktu schopný pochopiť, že mu prislúcha zhromažďovať informácie alebo dôkazy odôvodňujúce reštriktívne opatrenia voči žalobkyni, aby v prípade pochybností mohol preukázať dôvodnosť uvedených opatrení tým, že uvedené informácie alebo dôkazy predloží na súde Únie.
- 69 Keďže Rada takto nekonala, stala sa zodpovednou za dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom v zmysle judikatúry citovanej v bode 50 vyššie.

O skutočnej existencii škody a existencii príčinnej súvislosti

- 70 Pokiaľ ide o podmienku skutočnej existencie škody, podľa judikatúry zodpovednosť Únie môže vzniknúť iba vtedy, ak žalobca skutočne utrpel „skutočnú a určitú“ škodu (rozsudky Súdneho dvora z 27. januára 1982, Birra Wührer a i./Rada a Komisia, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 a 5/81, Zb., EU:C:1984:341, bod 9, a De Franceschi/Rada a Komisia, 51/81, EU:C:1982:20, bod 9; rozsudok zo 16. januára 1996, Candiotte/Rada, T-108/94, Zb., EU:T:1996:5, bod 54). Predloženie dôkazov o existencii a rozsahu takejto ujmy pred súdom Únie prináleží žalobcovi (rozsudky z 21. mája 1976, Roquette Frères/Komisia, 26/74, Zb., EU:C:1976:69, body 22 až 24, a z 9. januára 1996, Koelman/Komisia, T-575/93, Zb., EU:T:1996:1, bod 97).
- 71 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa existencie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uvádzanou škodou, táto škoda musí vyplývať dostatočne priamo z vytýkaného konania, pričom toto konanie musí byť rozhodujúcou príčinou ujmy; neexistuje však povinnosť napraviť všetky, teda aj vzdialené škodlivé dôsledky protiprávneho stavu (pozri rozsudky zo 4. októbra 1979, Dumortier a i./Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb., EU:C:1979:223, bod 21, a z 10. mája 2006, Galileo International Technology a i./Komisia, T-279/03, Zb., EU:T:2006:121, bod 130 a citovanú judikatúru). Predloženie dôkazu o existencii príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uvádzanou ujmou prináleží žalobcovi (pozri rozsudok z 30. septembra 1998, Coldiretti a i./Rada a Komisia, T-149/96, Zb., EU:T:1998:228, bod 101 a citovanú judikatúru).
- 72 V prejednávanej veci žalobkyňa požaduje náhradu nemajetkovej ujmy ako aj majetkovej ujmy, ktorá jej v prvom rade vznikla v dôsledku toho, že európske banky uzatvorili niektoré jej bankové účty a pozastavili jej platby v eurách, a ďalej v dôsledku ukončenia obchodných vzťahov zo strany jej európskych dodávateľov, a napokon v dôsledku toho, že nemohla plniť, či už úplne alebo čiastočne, štyri zmluvy, ktoré uzatvorila so svojimi zákazníkmi. Žalobkyňa takisto požaduje, aby výška náhrady škody bola zvýšená o úroky so sadzbou 5 % ročne od 1. januára 2013.
- 73 Rada spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne, ako aj prípustnosť niektorých dôkazov, ktoré predložila.
- 74 Vzhľadom na prepojenie argumentácie účastníkov konania Všeobecný súd paralelne preskúma podmienky súvisiace so skutočnou existenciou ujmy a s existenciou príčinnej súvislosti, pokiaľ ide o jednotlivé uvádzané ujmy.

- 75 Okrem toho treba uviesť, že podľa vysvetlení, ktoré žalobkyňa poskytla vo svojej odpovedi na otázky Všeobecného súdu predloženej 31. januára 2014, návrh na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú údajne utrpela, sa vzťahuje aj na dôsledky, ktoré malo prijatie reštriktívnych opatrení voči nej, na jej vzťahy s jej dodávateľmi a zákazníkmi. V tomto rozsahu sa uvedený návrh prekrýva s návrhom na náhradu majetkovej ujmy.
- 76 Ďalej spomedzi štyroch zmlúv uvedených v bode 72 vyššie, nebolo údajne možné plniť zmluvu o obnove elektrárne Derbendikhan (Irak), a to z dôvodu zablokovania platieb európskou sprostredkovateľskou bankou, zatiaľ čo tri ďalšie zmluvy boli nepriaznivo dotknuté ukončením obchodných vzťahov zo strany európskych dodávateľov žalobkyne.
- 77 Za týchto okolností je na účely jasného vymedzenia rozsahu jednotlivých návrhov žalobkyne potrebné po prvé preskúmať nemajetkovú ujmu, ktorú údajne utrpela, a vylúčiť majetkový dosah reštriktívnych opatrení na vzťahy s jej dodávateľmi a zákazníkmi. Po druhé sa Všeobecný súd bude venovať majetkovej ujme, ktorá jej údajne vznikla v dôsledku toho, že európske banky uzatvorili niektoré jej bankové účty a pozastavili jej platby v eurách, a to vrátane ujmy, ktorá údajne súvisí so zmluvou o obnove elektrárne Derbendikhan. Po tretie treba posúdiť majetkovú ujmu, ktorá jej údajne vznikla v dôsledku toho, že európski dodávatelia žalobkyne ukončili obchodné vzťahy, a to vrátane troch ďalších zmlúv uvedených v bode 72 vyššie. Nakoniec po štvrté Všeobecný súd preskúma návrh na zaplatenie úrokov.

O nemajetkovej ujme

- 78 Žalobkyňa tvrdí, že prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči nej, poškodilo jej osobnostné práva, a predovšetkým jej dobrú povesť. Vo svojej odpovedi na otázky Všeobecného súdu, ktorú poskytla 31. januára 2014, vyčíslila výšku tejto ujmy na 1 500 000 eur a následne vo svojich pripomienkach z 20. februára 2014 na 2 000 000 eur.
- 79 Rada spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne. Na jednej strane tvrdí, že z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva *Uj v. Maďarsko* (č. 23954/10, 19. júl 2011) vyplýva, že žalobkyňa má právo na ochranu svojej dobrej povesti len v obmedzenej miere. Na druhej strane aj keby sa poškodenie dobrej povesti preukázalo, v nijakom prípade by nebolo dôsledkom prijatia reštriktívnych opatrení voči nej, ale dôsledkom ich uverejnenia. Rada má právnu povinnosť vykonať takéto uverejnenie, ktoré teda nemožno vykladať tak, že spôsobuje ujmu.
- 80 V tomto ohľade, ak sa na určitý subjekt vzťahujú reštriktívne oparenia z dôvodu, že údajne podporuje šírenie jadrových zbraní, je verejne spojený so správaním, ktoré sa považuje za závažné ohrozenie medzinárodného mieru a bezpečnosti, čo má za následok jeho potupu a vyvolanie nedôvery voči nemu, čím je dotknutá jeho dobrá povesť a je mu tak spôsobená nemajetková ujma.
- 81 V tomto kontexte sa Rada nesprávne odvoláva na rozsudok *Uj v. Maďarsko*, už citovaný v bode 79 vyššie, ktorý sa týkal zverejnenia názoru novinára na kvalitu výrobkov obchodnej spoločnosti.
- 82 Na jednej strane sa totiž potupa a nedôvera vyvolané reštriktívnymi opatreniami, o aké ide vo veci samej, netýkajú ekonomických a obchodných kapacít predmetného subjektu, ale jeho vôle podieľať sa na činnostiach, ktoré medzinárodné spoločenstvo považuje za odsúdeniahodné. Dotknutý subjekt je tak postihnutý nad rámec svojich bežných obchodných záujmov.
- 83 Na druhej strane poškodenie dobrej povesti predmetného subjektu je o to závažnejšie, lebo nevyplýva z vyjadrenia osobného názoru, ale z oficiálneho stanoviska inštitúcie Únie, uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie*, ktorý má záväzné právne dôsledky.

- 84 Navyše uverejnenie reštriktívnych opatrení voči žalobkyni v úradnom vestníku predstavuje neoddeliteľnú súčasť procesu ich prijímania, najmä vzhľadom na to, že podmieňuje ich nadobudnutie účinnosti voči tretím osobám. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, za týchto okolností nepredstavuje uverejnenie uvedených opatrení v úradnom vestníku skutočnosť, ktorá môže narušiť príčinnú súvislosť medzi prijatím a zachovaním reštriktívnych opatrení a poškodením dobrej povesti žalobkyne.
- 85 Vzhľadom na predchádzajúce treba zastávať názor, že protiprávnym prijatím a ponechaním reštriktívnych opatrení voči žalobkyni jej bola spôsobená nemajetková ujma, ktorá je odlišná od majetkovej ujmy spôsobenej zásahom do jej obchodných vzťahov. Preto jej treba priznať nárok na náhradu tejto ujmy.
- 86 Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, ktorá sa má priznať, treba na úvod uviesť, že zrušenie napadnutých aktov môže predstavovať spôsob náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobkyni, keďže v tomto rozsudku sa konštatuje, že jej asociácia so šírením jadrových zbraní je nedôvodná, a teda protiprávna (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, Zb., EU:C:2013:331, bod 72).
- 87 Za okolností prejednávanej veci totiž zrušenie zaradenia žalobkyne do zoznamu môže znížiť výšku priznanej náhrady škody, avšak nemôže predstavovať úplnú nápravu vzniknutej ujmy.
- 88 Zo skutočností uvedených v spise totiž vyplýva, že tvrdenie o účasti žalobkyne na šírení jadrových zbraní ovplyvnilo správanie tretích subjektov, ktoré sa väčšinou nachádzajú mimo územia Únie, voči nej. Tieto účinky, ktoré trvali takmer tri roky a ktoré sú príčinou nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela žalobkyňa, nemôžu byť v plnej miere vyvážené *a posteriori* konštatovaním o protiprávnosti napadnutých aktov, keďže prijatie reštriktívnych opatrení voči subjektu upriamuje väčšiu pozornosť a vyvoláva viac reakcií, najmä mimo územia Únie, než ich následné zrušenie.
- 89 Okrem toho treba najprv poznamenať, že tvrdenie, ktoré uviedla Rada proti žalobkyni, je osobitne závažné, keďže ju spája s iránskym šírením jadrových zbraní, teda s činnosťou, ktorá podľa Rady predstavuje nebezpečenstvo pre mier a medzinárodnú bezpečnosť.
- 90 Ako ďalej vyplýva bodov 32 až 38 vyššie, tvrdenie Rady voči žalobkyni nebolo podložené nijakou informáciou alebo relevantným dôkazom.
- 91 Napokon, zatiaľ čo zaradenie mena žalobkyne do zoznamu, ktoré bolo uverejnené v úradnom vestníku, mohla Rada kedykoľvek zrušiť, zostalo zachované takmer tri roky, a to aj napriek námietkam žalobkyne. V tomto ohľade spis neobsahuje skutočnosti, ktoré by naznačovali, že Rada zo svojej vlastnej iniciatívy alebo v reakcii na námietky žalobkyne overila dôvodnosť uvedeného tvrdenia, aby tak obmedzila nepriaznivé následky, ktoré z neho pre žalobkyňu vyplývali.
- 92 Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd, ktorý ohodnotil utrpenú nemajetkovú ujmu *ex aequo et bono*, zastáva názor, že priznanie sumy 50 000 eur predstavuje primeranú náhradu ujmy.
- O majetkovej ujme súvisiacej s uzatvorením niektorých bankových účtov žalobkyne a s pozastavením jej platieb v eurách európskymi bankami
- 93 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že z dôvodu prijatia reštriktívnych opatrení voči nej Emirate National Bank of Dubai uzatvorila všetky jej účty, prostredníctvom ktorých prevádzala väčšinu platieb uskutočňovaných v rámci svojich medzinárodných projektov. Rovnako európske banky zablokovali prevod všetkých platieb v eurách, ktoré nariadila alebo ktorých bola príjemcom. Z tohto dôvodu jej vznikla škoda vo výške niekoľkých desiatok miliónov eur.

- 94 Žalobkyňa v druhom rade tvrdí, že konkrétnejšie nemohla plniť zmluvu, ktorej predmetom bola obnova elektrárne Derbendikhan z toho dôvodu, že Svetová banka nemohla uskutočniť platbu. Vznikla jej tak škoda vo výške prinajmenšom 30 % hodnoty tejto zmluvy, teda 1 508 526,60 eur, ktorá zodpovedá vykonaným prípravným prácam (10 % hodnoty) a ziskovému rozpätiu (20 % hodnoty).
- 95 Pokiaľ ide o prvú výhradu, žalobkyňa predložila v prílohe A.20 repliky list, v ktorom ju Emirate National Bank of Dubai informovala o uzatvorení jej účtov.
- 96 Aj keď sa v tomto liste výslovne neuvádzajú reštriktívne opatrenia voči žalobkyni, odkaz na „kontroly a vnútorné politiky“ a na „reštrukturalizáciu niektorých účtov“ naznačuje v prípade, že neexistuje iné vierohodné vysvetlenie, že uzatvorenie účtov je dôsledkom ich prijatia, ku ktorému došlo krátko predtým. V tomto kontexte treba poznamenať, že ak by Emirate National Bank of Dubai naďalej poskytovala žalobkyni finančné služby po tom, čo boli voči nej prijaté reštriktívne opatrenia, mohlo by to prípadne viesť k prijatiu rovnakých reštriktívnych opatrení aj voči nej.
- 97 Treba teda po prvé uviesť, že z listu Emirate National Bank of Dubai vyplýva, že táto banka nezmrazila finančné prostriedky na predmetných účtoch, ale ich vrátila žalobkyni.
- 98 Po druhé žalobkyňa neuviedla nijakú skutočnosť, ktorá by preukázala, že nemohla získať finančné služby, ktoré jej predtým poskytovala Emirate National Bank of Dubai, zo strany inej banky a presmerovať svoje odchádzajúce a prichádzajúce platby.
- 99 Po tretie, okrem projektu na obnovu elektrárne Derbendikhan, preskúmaného v bodoch 102 až 107 vyššie, žalobkyňa nepredložila konkrétne dôkazy, ktoré by preukázali, že uzatvorením jej účtov alebo prerušením jej platieb boli narušené jej vzťahy s jej obchodnými partnermi alebo s inými osobami alebo subjektmi, čím jej bola spôsobená ujma.
- 100 Po štvrté žalobkyňa nepredložila dôkazy odôvodňujúce výšku údajne vzniknutej ujmy.
- 101 Za týchto okolností treba zamietnuť prvú výhradu týkajúcu sa uzatvorenia účtov žalobkyne zo strany Emirate National Bank of Dubai a vo všeobecnosti prerušenia platieb zo strany európskych bánk ako nedôvodnú.
- 102 Pokiaľ ide o druhú výhradu žalobkyne, z listov, ktoré sú predložené v prílohách A.26 až A.29 repliky, vyplýva, že zmluva o obnove elektrárne Derbendikhan, podpísaná medzi žalobkyňou a orgánmi irackého Kurdistanu, bola týmito orgánmi ukončená z dôvodu, že žalobkyňa nemohla získať platbu zo strany Svetovej banky, ktorú zablokovala európska sprostredkovateľská banka.
- 103 Listy predložené v prílohe repliky, ani iné dôkazy pritom výslovne nepreukazujú, že predmetné zablokovanie vyplývalo z prijatia reštriktívnych opatrení voči žalobkyni.
- 104 Ďalej aj za predpokladu, že by existencia príčinnej súvislosti bola z právneho hľadiska dostatočne preukázaná žalobkyňou, ktorá v tejto súvislosti tvrdí, že k uvedenému zablokovaniu došlo krátko po prijatí reštriktívnych opatrení voči žalobkyni a že to vykonala európska banka, treba konštatovať, že skutočná existencia ujmy, ktorú uvádza žalobkyňa, a jej výška sa nepreukázali.
- 105 Žalobkyňa totiž požaduje náhradu škody vo výške 10 % predmetnej zmluvy z dôvodu uskutočnených prípravných prác a 20 % hodnoty tej istej zmluvy z dôvodu „minimálneho bežného ziskového rozpätia“ v dotknutom priemyselnom odvetví.
- 106 Tvrdenia žalobkyne však nie sú podložené dôkazmi. Žalobkyňa nepredložila predzmluvnú ponuku k predmetnému projektu, ktorá by mohla preukázať konkrétne cieľové ziskové rozpätie, ani presné informácie o všeobecnej miere návratnosti v prípade nej samotnej alebo v priemyselnom odvetví,

v ktorom pôsobí. Ďalej nepredložila Všeobecnému súdu výkazy nákladov, ktoré vynaložila v rámci projektu na obnovu elektrárne Derbendikhan alebo ďalšie skutočnosti, ktoré by mohli preukázať ich existenciu alebo ich výšku.

- 107 Za týchto okolností treba zamietnuť výhradu žalobkyne týkajúcu sa projektu na obnovu elektrárne Derbendikhan ako nedôvodnú.

O majetkovej ujme súvisiacej s ukončením obchodných vzťahov zo strany európskych dodávateľov žalobkyne

- 108 Žalobkyňa tvrdí, že tak Siemens AG, ako aj ostatní európski dodávatelia s ňou ukončili svoje obchodné vzťahy. Siemens však bola jej hlavným partnerom, pokiaľ ide o dodávku väčšiny strojov a komponentov, ktoré zahrnula do svojich ponúk, takže jej súčasné a budúce projekty sú zablokované.
- 109 Pokiaľ ide o existenciu príčinnej súvislosti, prerušenie obchodných vzťahov zo strany subjektov nachádzajúcich sa v Únii je nevyhnutným dôsledkom prijatia reštriktívnych opatrení. Túto skutočnosť v prejednávanej veci potvrdzuje list spoločnosti Siemens predložený v prílohe A.21 repliky, z ktorého výslovne vyplýva, že ukončenie obchodného vzťahu medzi spoločnosťou Siemens a žalobkyňou je priamym dôsledkom prijatia reštriktívnych opatrení voči žalobkyňi.
- 110 Pokiaľ ide o existenciu škody, ukončenie vzťahov s dôležitými dodávateľmi nepochybne narušuje činnosti spoločnosti. Odmietnutie dodávať výrobky však samo osebe nepredstavuje škodu. Táto škoda totiž vznikne len vtedy, ak sa odmietnutie premietne do hospodárskych výsledkov dotknutej spoločnosti. To je predovšetkým prípad, keď je spoločnosť nútená nakúpiť rovnaké výrobky za menej výhodných podmienok od iných dodávateľov alebo ak odmietnutie dodávky spôsobuje oneskorenie pri plnení zmlúv uzatvorených so zákazníkmi, v dôsledku čoho budú spoločnosti uložené peňažné sankcie. Rovnako v prípade, ak nemožno nájsť alternatívneho dodávateľa, môžu byť existujúce zmluvy ukončené a predmetná spoločnosť sa nemôže zúčastniť na prebiehajúcich verejných obstarávaníach.
- 111 V prejednávanej veci žalobkyňa uvádza tri konkrétne zmluvy, ktoré mohli byť nepriaznivo dotknuté tým, že európski dodávatelia s ňou ukončili obchodné vzťahy. Takisto uviedla ďalšie skutočnosti, ktoré mali preukázať, že jej z toho dôvodu vznikla škoda.
- O zmluve so spoločnosťou Mobarakeh Steel Company
- 112 Žalobkyňa tvrdí, že z dôvodu, že jej spoločnosť Siemens odmietla odoslať určité zariadenia, nemohla splniť svoje zmluvné záväzky voči spoločnosti Mobarakeh Steel Company, ktorá vypovedala predmetnú zmluvu a vylúčila žalobkyňu zo svojich budúcich verejných súťaží. Vznikla jej tak škoda vo výške minimálne 2 000 000 eur.
- 113 V tomto ohľade z listu spoločnosti Mobarakeh Steel Company predloženého v prílohe A.24 repliky vyplýva, že táto spoločnosť skutočne vypovedala zmluvu, ktorú uzavrela so žalobkyňou, týkajúcu sa realizácie elektrických inštalácií, vyhradila si právo uplatniť bankové záruky poskytnuté žalobkyňou a vylúčila ju z budúcich verejných súťaží.
- 114 Dodacia lehota stanovená v zmluve však podľa prvého odseku predmetného listu bola pätnásť mesiacov a začala plynúť od 15. augusta 2009, takže konečný dátum dodávky bol 15. november 2010. Preto aj za predpokladu, že by žalobkyňa rešpektovala zmluvné záväzky, ktoré prijala, by prijatie prvých reštriktívnych opatrení voči nej, ku ktorému došlo 23. mája 2011, teda viac ako šesť mesiacov po uvedenom konečnom dátume dodávky, nemalo vplyv na plnenie zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Mobarakeh Steel Company.

- 115 Tento záver potvrdzuje piaty odsek predmetného listu, v ktorom spoločnosť Mobarakeh Steel Company výslovne identifikuje oneskorenie žalobkyne ako jeden z dôvodov ukončenia predmetnej zmluvy.
- 116 Treba tak vyvodiť záver, že prijatie reštriktívnych opatrení voči žalobkyni nebolo rozhodujúcou a priamou príčinou zrušenia zmluvy so spoločnosťou Mobarakeh Steel Company, čo znamená, že žalobkyňa nepreukázala existenciu príčinnej spojitosti medzi vytýkaným správaním a uvádzanou škodou.
- 117 Za týchto okolností treba zamietnuť výhradu týkajúcu sa zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Mobarakeh Steel Company ako nedôvodnú.
- O zmluve o modernizácii elektrického zariadenia na priehrade na Eufrate v Sýrii
- 118 Žalobkyňa tvrdí, že pre tomu, že jej európski dodávatelia s ňou ukončili všetky obchodné vzťahy, nemohla dodať veľkú časť zariadenia, príslušenstvo a materiál nevyhnutný na modernizáciu elektrického zariadenia na priehrade na Eufrate v Sýrii. Tvrdí, že jej v dôsledku toho vznikla škoda minimálne vo výške 30 % hodnoty časti predmetnej zmluvy, pri plnení ktorej musela použiť subdodávateľov, a to vo výške 1 425 000 eur, ktorá zodpovedá uskutočneným prípravným prácam a ziskovému rozpätiu.
- 119 Z listov, ktoré sýrske ministerstvo pre zavlažovanie zaslalo žalobkyni, predložené v prílohe A.31 a A.32 repliky, vyplýva, že začiatok predmetných prác a ich harmonogram boli posunuté a že žalobkyni bolo povolené využiť „vedľajších zmluvných partnerov“.
- 120 V prvom rade predmetné listy tak nepreukazujú, ako tvrdí žalobkyňa, že dôvodom oneskorenia, ku ktorému došlo pri uskutočňovaní projektu a použitia „druhoradých zmluvných partnerov“ je prijatie reštriktívnych opatrení voči nej.
- 121 Je pravda, že žalobkyňa v tomto ohľade predložila v prílohe A.33 repliky zoznam strojov a komponentov navrhovaných v jej ponuke k predmetnému projektu. Aj keď tejto zoznam obsahuje výrobky pochádzajúce od európskych výrobcov, nijaká z uvedených skutočností však nepreukazuje, že dodanie uvedených výrobkov sa nemohlo uskutočniť z dôvodu prijatia reštriktívnych opatrení.
- 122 V druhom rade aj keď žalobkyňa tvrdí, že jej vznikla škoda minimálne vo výške 30 % hodnoty časti predmetnej zmluvy, pri plnení ktorej musela použiť subdodávateľov, nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by preukazoval túto škodu.
- 123 Na jednej strane totiž hodnota časti zmluvy, pri plnení ktorej sa použili subdodávatelia, je spomenutá len v tabuľke predloženej v prílohe A.5 žaloby. Túto tabuľku pritom pripravila samotná žalobkyňa. Okrem toho sa v nej uvádza iba celková suma časti predmetnej zmluvy, pri plnení ktorej sa použili subdodávatelia, bez toho, aby boli identifikované jednotlivé dotknuté zariadenia a ich hodnota.
- 124 Na druhej strane spis Všeobecného súdu neobsahuje skutočnosti umožňujúce určiť ziskové rozpätie žalobkyne a výšku nákladov vynaložených v rámci predmetného projektu. Žalobkyňa teda nepredložila svoju predzmluvnú ponuku, prílohu zmluvy, v ktorej sa uvádzajú podrobnosti o cenách, výkazy nákladov alebo ďalšie skutočnosti, ktoré by mohli podporiť jej tvrdenia, pokiaľ ide o výšku vzniknutej škody.
- 125 Za týchto okolností treba výhradu žalobkyne týkajúcu sa projektu modernizácie elektrického zariadenia na priehrade na Eufrate zamietnuť ako nedôvodnú.

– O zmluve týkajúcej sa výstavby elektrických rozvodní v Kunduze a v Baghlane (Afganistan)

- 126 Žalobkyňa tvrdí, že z dôvodu, že jej európski dodávatelia s ňou prerušili obchodné vzťahy, nemohla dodať časť strojov a zariadení potrebných na výstavbu elektrických rozvodní v Kunduze a v Baghlane. Tvrdí, že jej v dôsledku toho vznikla škoda minimálne vo výške 10 % hodnoty časti projektu, ktorú musela zadať subdodávateľom, a to vo výške 729 210,80 eura.
- 127 Na podporu svojho tvrdenia žalobkyňa v prílohe A.34 repliky predložila predmetnú zmluvu obsahujúcu prílohu, ktorá vymenúva navrhované stroje a komponenty, medzi ktoré patria aj výrobky pochádzajúce od európskych výrobcov.
- 128 Žalobkyňa vo svojej odpovedi na otázky Všeobecného súdu, ktorú poskytla 31. januára 2014, okrem toho spresnila, že list spoločnosti Siemens týkajúci sa zrušenia objednávky s referenčným číslom P06000/CO/3060, predložený v prílohe A.21 repliky, sa týkal zariadení určených na výstavbu elektrických rozvodní v Kunduze a v Baghlane, ako aj niektorých projektov nachádzajúcich sa v Iráne.
- 129 Po prvé spis Všeobecného súdu neobsahuje dôkazy, akými je korešpondencia s afganskými orgánmi smerujúca k preukázaniu, že po prijatí reštriktívnych opatrení voči nej sa museli podmienky predmetnej zmluvy zmeniť, a to najmä tak, že bolo nutné využiť subdodávateľov.
- 130 Po druhé, keďže neboli uvedené spresnenia v tomto ohľade, nie je preukázané, že zrušenie objednávky s referenčným číslom P06000/CO/3060 spoločnosťou Siemens znemožnilo žalobkyni plniť predmetnú zmluvu bez využitia subdodávateľov.
- 131 Po tretie žalobkyňa nespresnila, či škodu, ktorá jej údajne vznikla, tvorí ušlý zisk, vynaložené výdavky v rámci predmetného projektu alebo iná ujma. Nepredložila ani dôkazy, ktoré preukazujú výšku časti predmetnej zmluvy, pri plnení ktorej musela údajne použiť subdodávateľov a skutočnosť, že vzniknutá škoda zodpovedala 10 % tejto sumy.
- 132 Za týchto okolností treba výhradu žalobkyne týkajúcu sa projektu výstavby elektrických rozvodní v Kunduze a Baghlane zamietnuť ako nedôvodnú.

– O ďalších dôkazoch predložených žalobkyňou

- 133 V prvom rade žalobkyňa v prílohe A.5 žaloby predložila tabuľku obsahujúcu v časti A jej zahraničné projekty, ktoré sú nepriaznivo dotknuté reštriktívnymi opatreniami, v časti B zahraničné verejné obstarávania, v ktorých neuspela z dôvodu prijatia týchto opatrení a v časti C hodnotu zariadení, ktoré zakúpila alebo mala v úmysle zakúpiť od európskych dodávateľov a ktoré nemohli byť dodané z toho istého dôvodu.
- 134 V tomto ohľade treba najprv uviesť, že projekty uvedené pod číslami 1 až 3 časti A predmetnej tabuľky sú projekty, na ktoré sa vzťahujú výhrady preskúmané v bodoch 102 až 107 a 118 až 132 vyššie.
- 135 Pokiaľ ide ďalej o projekt uvedený pod číslom 4 časti A predmetnej tabuľky a o štyri verejné obstarávania obsiahnuté v časti B uvedenej tabuľky, treba poznamenať, že táto tabuľka bola vyhotovená samotnou žalobkyňou, že nie je podložená inými dôkazmi a že neobsahuje nijakú informáciu, ktorá by mohla preukázať, že škoda, ktorá žalobkyni údajne vznikla, je skutočne následkom toho, že európski dodávatelia s ňou ukončili obchodné vzťahy.

- 136 Napokon pokiaľ ide o časť C predmetnej tabuľky, v bode 110 vyššie už bolo uvedené, že odmietnutie dodať výrobky spôsobuje škodu len vtedy, ak sa premietne do hospodárskych výsledkov predmetnej spoločnosti. Žalobkyňa pritom uvádza iba celkovú hodnotu údajne dotknutých výrobkov bez toho, aby ich akýmkoľvek spôsobom identifikovala a spresnila konkrétne nepriaznivé následky odmietnutia dodať dotknuté výrobky.
- 137 Z týchto dôvodov príloha A.5 žaloby nepredstavuje dostatočný dôkaz o tom, že žalobkyni vznikla škoda z dôvodu prijatia reštriktívnych opatrení voči nej.
- 138 V druhom rade v prílohe A.7 žaloby žalobkyňa predložila zoznam svojich zahraničných dodávateľov, ktorý zahŕňa veľký počet európskych dodávateľov. Rovnako ako časť C tabuľky predloženej v prílohe A.5 žaloby, tento zoznam neobsahuje informácie o objednávkach skutočne vykonaných u predmetných spoločností, ktoré nebolo možné dodať, ani nespresňuje konkrétne škodlivé následky odmietnutia dodania, a teda nepredstavuje dostatočný dôkaz o tom, že žalobkyni vznikla škoda.
- 139 Príloha A.7 žaloby nepodporuje ani všeobecnejšie tvrdenie žalobkyne, že jej aktuálne a budúce projekty sú zablokované, keďže zoznam jej zahraničných dodávateľov neobsahuje nič, čo by umožňovalo určiť pomer zariadení, ktoré žalobkyňa nakúpila od európskych dodávateľov, či dokonca skutočnosť, že predmetné zariadenia nemôžu byť nahradené zariadeniami mimo európskeho pôvodu.
- 140 Po tretie v liste spoločnosti Siemens predloženom v prílohe A.21 repliky sa uvádza, že objednávka žalobkyne s referenčným číslom P06000/CO/3060 nemohla byť prijatá z dôvodu prijatia reštriktívnych opatrení voči nej.
- 141 Ako už bolo uvedené v bode 128 vyššie, podľa informácií žalobkyne sa predmetná objednávka týkala zariadení určených na výstavbu elektrických rozvodní v Kunduze a v Baghlane, ako aj na niektoré projekty nachádzajúce sa v Iráne.
- 142 V rozsahu, v akom ide o projekt výstavby elektrických rozvodní v Kunduze a v Baghlane, postačuje odkázať na body 126 až 132 vyššie.
- 143 Ďalej v rozsahu, v akom sa list spoločnosti Siemens týka iránskych projektov, ktoré uvádza žalobkyňa a ktoré neboli preskúmané v bodoch 126 až 132 vyššie, nepredstavuje sám osebe dostatočný dôkaz o tom, že žalobkyni vznikla škoda. Na predloženie takéhoto dôkazu je totiž prinajmenšom potrebné uviesť skutočnosti týkajúce sa totožnosti predmetných projektov a ich podmienok a vplyvu zrušenia objednávky s referenčným číslom P06000/CO/3060 na ich realizáciu.
- 144 Po štvrté žalobkyňa v prílohe svojich pripomienok z 20. februára 2014 predložila účtovné záznamy za daňové roky 2010/2011, 2011/2012 a 2012/2013, ako aj súhrnnú tabuľku. Tieto dokumenty podľa nej preukazujú prudký pokles jej obratu a teda škodu, ktorá jej vznikla z dôvodu prijatia a zachovania reštriktívnych opatrení voči nej.
- 145 V tejto súvislosti treba konštatovať, že hoci účtovné záznamy žalobkyne a predmetná súhrnná tabuľka skutočne naznačujú výrazné zníženie jej obratu, nepreukazujú príčiny tohto vývoja. V dôsledku toho nemožno určiť, či a prípadne v akej miere bolo uvedené zníženie vyvolané prijatím a zachovaním reštriktívnych opatrení voči žalobkyni, a nie inými faktormi, ako je všeobecný vývoj ekonomického prostredia.
- 146 Platí to o to viac, že ako vyplýva z predmetnej súhrnnej tabuľky, prevažná časť dotknutého zníženia – v absolútnom vyjadrení – je spojená s projektmi nachádzajúcimi sa v Iráne. Naopak, s výnimkou listu spoločnosti Siemens predloženého v prílohe A.21 repliky, ktorý bol v tejto súvislosti preskúmaný v bode 143 vyššie, ostatné špecifické dôkazy predložené žalobkyňou sa týkajú projektov nachádzajúcich sa v zahraničí. Tieto naposledy uvedené dôkazy preto nemôžu užitočným spôsobom

dopĺňať ostatné dokumenty pripojené k pripomienkam žalobkyne z 20. februára 2014, aby sa z nich mohli vyvodiť dostatočne nesporné závery, pokiaľ ide o existenciu stupňa príčinnej súvislosti medzi reštriktívnymi opatreniami voči žalobkyni a znížením jej obratu.

- 147 Okrem toho aj za predpokladu, že by sa takáto príčinná súvislosť mohla s dostatočnou istotou vyvodiť zo samotnej existencie dotknutých reštriktívnych opatrení, ktoré zo svojej podstaty smerujú k obmedzeniu voľného výkonu hospodárskej činnosti žalobkyne, nič to nemení na tom, že žalobkyňa neuviedla skutočnosti, ktoré by umožnili posúdiť rozsah vzniknutej škody. Žalobkyňa totiž neuviedla skutočnosti umožňujúce jednak posúdiť pomer zníženia jej obratu, ktorý možno pripísať reštriktívnym opatreniam voči nej a jednak určiť výšku škody, ktorá jej skutočne vznikla z dôvodu takéhoto zníženia. Keďže podľa poskytnutých dokumentov nebola ziskovosť žalobkyne nepriaznivo dotknutá uvedenými opatreniami rovnakým spôsobom ako jej obrat, sú takéto informácie v prejednávanej veci o to viac nevyhnutnejšie.
- 148 Vzhľadom na predchádzajúce treba zamietnuť výhradu žalobkyne súvisiacu s tým, že jej európski dodávatelia ukončili obchodné vzťahy bez toho, aby bolo potrebné preskúmať prípustnosť dôkazov predložených v prílohe pripomienok žalobkyne z 20. februára 2014, ktorú Rada spochybňuje.
- 149 V dôsledku toho treba žalobkyni priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 eur a zamietnuť jej návrh na náhradu majetkovej ujmy.

O úrokoch

- 150 Pokiaľ ide o návrh žalobkyne na priznanie úrokov, treba na jednej strane poznamenať, že priznaná suma náhrady škody zohľadňuje nemajetkovú ujmu, ktorú žalobkyňa utrpela až do dňa vyhlásenia tohto rozsudku. Za týchto okolností netreba priznať úroky za obdobie, ktoré predchádza tomuto dňu.
- 151 Na druhej strane podľa judikatúry Súdneho dvora musia byť spolu so sumou náhrady škody uhradené aj úroky z omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku stanovujúceho povinnosť nahradiť škodu (pozri v tomto zmysle rozsudky Dumortier a i./Rada, EU:C:1979:223, bod 25, a z 27. januára 2000, Mulder a i./Rada a Komisia, C-104/89 a C-37/90, Zb., EU:C:2000:38, bod 35; rozsudok z 26. novembra 2008, Agraz a i./Komisia, T-285/03, EU:T:2008:526, bod 55). V súlade s judikatúrou sa úroková sadzba, ktorá sa použije, vypočíta na základe sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania uplatniteľnej počas dotknutého obdobia, zvýšenej o dva percentuálne body (rozsudky z 13. júla 2005, Camar/Rada a Komisia, T-260/97, Zb., EU:T:2005:283, bod 146, a Agraz a i./Komisia, EU:T:2008:526, bod 55).
- 152 Za týchto podmienok treba vyvodiť záver, že Rada je povinná zaplatiť úroky z omeškania odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do úplného zaplatenia uvedenej náhrady škody so sadzbou stanovenou Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania, ktorá sa uplatňuje počas dotknutého obdobia, zvýšenou o dva percentuálne body.

O trovách

- 153 Treba rozhodnúť jednak o trovách hlavného konania a jednak o trovách konania o nariadení predbežného opatrenia, o ktorých sa malo rozhodnúť na základe uznesenia z 28. septembra 2011, Safa Nicu Sepahan/Rada (T-384/11 R, EU:T:2011:545).
- 154 V tejto súvislosti podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd v prípade, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania, rozdeliť náhradu trov medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z nich znáša vlastné trovy konania.

155 Rada v prejednávanej veci nemala úspech v návrhu na zrušenie zaradenia mena žalobkyne do zoznamu a čiastočne v prípade návrhu na náhradu škody, pričom žalobkyňa nemala úspech najmä vo väčšej časti tohto návrhu na náhradu škody. Za týchto okolností treba rozhodnúť, že Rada znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli žalobkyni, ktorá znáša druhú polovicu svojich vlastných trov konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **V rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Safa Nicu Sepahan Co., sa zrušujú:**
 - **bod 19 časti I písm. B prílohy I vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 503/2011 z 23. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu,**
 - **bod 61 časti I písm. B prílohy IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010.**
2. **Rada Európskej únie je povinná zaplatiť spoločnosti Safa Nicu Sepahan 50 000 eur ako nemajetkovú ujmu, ktorú táto spoločnosť utrpela.**
3. **Náhrada ujmy, ktorá sa má zaplatiť spoločnosti Safa Nicu Sepahan, bude zvýšená o úroky z omeškania odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do úplného zaplatenia uvedenej náhrady škody so sadzbou stanovenou Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania, zvýšenou o dva percentuálne body.**
4. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
5. **Rada znáša svoje vlastné trovy hlavného konania a konania o nariadení predbežného opatrenia, a je povinná nahradiť polovicu trov, ktoré vznikli spoločnosti Safa Nicu Sepahan v oboch týchto konaniach. Safa Nicu Sepahan znáša polovicu svojich vlastných trov hlavného konania a konania o nariadení predbežného opatrenia.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. novembra 2014.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Konanie a návrhy účastníkov konania	3
Právny stav	4
1. O návrhu na zrušenie zaradenia mena žalobkyne do predmetných zoznamov	4
2. O návrhu na zrušenie zaradenia mena „pridruženej spoločnosti“ žalobkyne do predmetných zoznamov	6
3. O návrhu na náhradu škody	6
O protiprávnosti konania vytýkaného Rade	6
O skutočnej existencii škody a existencii príčinnej súvislosti	9
O nemajetkovej ujme	10
O majetkovej ujme súvisiacej s uzatvorením niektorých bankových účtov žalobkyne a s pozastavením jej platieb v eurách európskymi bankami	11
O majetkovej ujme súvisiacej s ukončením obchodných vzťahov zo strany európskych dodávateľov žalobkyne	13
– O zmluve so spoločnosťou Mobarakeh Steel Company	13
– O zmluve o modernizácii elektrického zariadenia na priehrade na Eufrate v Sýrii	14
– O zmluve týkajúcej sa výstavby elektrických rozvodní v Kunduze a v Baghlane (Afganistan) .	15
– O ďalších dôkazoch predložených žalobkyňou	15
O úrokoch	17
O trovách	17